

Per un bon acord amb la UE! I de moment no anem bé

 altaveu.com/opinio/bon-acord-ue-moment-no-anem-be_46571_102.html

Ahir, com bé sabeu, vam celebrar una xerrada sobre les negociacions de l'acord d'associació amb la Unió Europea que va anar a càrrec de Jaume Bartumeu, qui -a ningú se li escapa- coneix perfectament tant la negociació com el context internacional d'altres acords en curs. Durant la mateixa es va posar de manifest perquè ens preocupa -i molt- el curs actual d'aquestes negociacions pel que poden suposar pel futur de la nostra ciutadania, dels nostres professionals liberals, del sector bancari i de moltes altres activitats econòmiques.

I ho fa tant perquè és evident que la negociació presenta molts problemes estructurals, així com una sèrie de posicions que, o no s'han sabut explicar bé, o no s'han defensat com tocava, o s'han fet amb un doble llenguatge entre allò que s'ha comentat públicament i el que s'ha defensat d'una altra davant la Comissió Europea.

Una altra de les problemàtiques que presenten aquestes negociacions és que s'han fet deixant de banda, gairebé completament, al ministeri d'Afers Exteriors, i per tant de les persones amb més trajectòria i experiència pel que fa a les relacions amb la Unió Europea. S'ha decidit -o més ben dit, el cap de Govern ha decidit- deixar en mans d'un secretari d'Estat d'Afers Europeus i el seu equip aquest afer -que no és precisament menor- i a qui, com és evident, la complexitat de les negociacions els ha depassat clarament. I no ho dic jo. Només cal una simple lectura d'alguns dels documents existents sobre aquestes negociacions per veure que qui hi ha un clar desequilibri entre la defensa de posicions andorranes i les de la Comissió Europea.

Així mateix, les negociacions per part d'Andorra s'han encarat davant la Comissió Europea pensant més en qüestions del passat que no en el model de país del futur, per cert, sense definir i que també aplica en molts altres àmbits de la política nacional, i en allò en el que realment ens hauríem de focalitzar més mirant el futur.

“Calen uns estudis d'impacte seriosos i ben realitzats per conèixer els punts forts i febles de la negociació i els seus avantatges i les seves dificultats sense les quals ni és possible ni analitzar ni de transmetre el que suposarà l'acord. Un acord que hem de lluitar perquè vetlli per les necessitats i per les característiques específiques d'un país com el nostre i d'acord amb el Tractat de Lisboa i en concret el seu article 8”

I una de les parts que ens preocupa molt és la pressió que hi ha ara pel que fa al calendari. Durant la xerrada d'ahir va quedar clar que, vist l'estat de les negociacions i els riscos existents pel que fa a la lliure circulació de persones, de capitals i de prestacions de serveis, el futur d'Andorra Telecom, etc... no es pot fer el tancament precipitat de les negociacions que vol fer el Govern i que es preveuen ja per aquest mateix any. I mentre

nosaltres creiem que això només ens pot portar al caos més absolut, Govern s'evoca, tant amb declaracions com amb continguts als darrers documents intercanviats amb la Comissió Europea, a què la data sigui si o si el 2023.

No podem tancar a corre-cuita una negociació tan important. No es poden fer uns acords tan transcendents per a la nostra ciutadania sense debats previs, claredat i "papers damunt la taula" i els estudis d'impacte nacionals i sectorials. Calen més documents damunt la taula, un aval dels ciutadans i defensar bé moltes posicions que avui en dia ni s'han defensat, ni s'han explicat bé. Tot el contrari del que ha vingut succeint amb documents molt rellevants (non-papers i informes de la comissió) que han estat amagats durant mesos i anys fins i tot en lloc de treballar-los per explicar i revertir el contingut d'aquests.

Calen uns estudis d'impacte seriosos i ben realitzats per conèixer els punts forts i febles de la negociació i els seus avantatges i les seves dificultats sense les quals ni és possible ni analitzar ni de transmetre el que suposarà l'acord. Un acord que hem de lluitar perquè vetlli per les necessitats i per les característiques específiques d'un país com el nostre i d'acord amb el Tractat de Lisboa i en concret el seu article 8.

Perquè sense informació, sense transparència, amb dobles discursos i sense bons negociadors l'únic que es fomenta són les pors, el desconcert, els riscos d'un "no" al referèndum; un fet que suposaria el col·lapse per l'economia andorrana i que hem d'evitar; però, per la via de la negociació a Brussel·les i no per la via de l'ultimàtum i gairebé intimidació que ens han proposat els darrers mesos.

I només es pot fer per la via de la transparència, amb negociacions adequades i un equip fort i preparat, que pugui discutir a Brussel·les de 'tu a tu' i explicant el contingut veritable de les negociacions a la ciutadania, l'empresariat i els professionals.

Perquè ens hi juguem massa per a tancar-ho ràpid i malament i, pitjor encara, sense comptar amb el suport i la participació dels sectors econòmics, dels professionals i de la població en general.

Són molts els punts en joc en les properes eleccions; com ara l'habitatge o les pensions, per exemple; però cal ser molt conscients que la negociació es tancarà en els pròxims 4 anys i que de moment no anem bé, gens bé.